

καὶ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνορθογραφιῶν, διὰ τῶν ὁποίων θὰ μὲ ἠγαθήσει ἢ Καλλιόπη, ὑποψήφιος διδασκάλισσα, διὰ τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον τῆς εἶχα ὑποσχεθῆ, καὶ τὸ ὁποῖον θὰ τῆς ἔστειλα καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἀφενκτα κέρδη...

Καὶ ἀνέμενα, ἀνέμενα... καὶ ἔπειτα τὸ οὖς ἐναγωνίως. Καὶ ὅταν ἔφθαναν μέχρι τῆς ἀκοῆς μου αἱ φωναὶ τῶν παιδιῶν τῆς γειτονιάς, ὅπου ἔψαλλαν τὰ κάλαντα καὶ ἤκουα τὰς παραινήσεις τοῦ ἁσματος πρὸς τὸν ἐκ Καισαρείας Ἅγιον Βασίλην: «Κάτσε νὰ φᾶς, κάτσε νὰ πιῆς, κάτσε νὰ τραγουδήσης», ἐσυλλογιζόμενη

Ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ ἐνεφανίσθη ὁ Φουκαρέσκος.

μὲ φρίκην, ἂν τὴν ἐπαύριον θὰ μοῦ ἐπανελάμβανεν αὐτὰς τὰς ἰδίας φράσεις ὁ ξενοδόχος μου ὁ κύρ-Βασίλης, ἂν τυχὸν ἐπήγαινα πρὸς αὐτὸν μὲ κενὰς τὰς χεῖρας...

Ἐκάθησεν εἰς τὴν καρέκλαν.

Τέλος, περὶ τὴν δείλην, ἠκούσθησαν βήματα εἰς τὴν κλίμακα. Ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ ἐνεφανίσθη ὁ Φουκαρέσκος. Ἦτο ὠχρὸς ὡς σουδάριον, μὲ ὀφθαλμοὺς ἐρυθροὺς ἐκ τῆς ἀϋπνίας. Ἐπήδησα ἐκ τῆς κλίνης μου καὶ ὤρμησα πρὸς αὐτόν:

— Λοιπὸν, τοῦ εἶπα ἐναγωνίως, πόσα ἐκερδήσαμεν; ποῦ εἶνε τὰ χρήματα;

Ὁ Φουκαρέσκος ἐκάθησεν ἀπαθῶς εἰς τὴν μόνην καρέκλαν τοῦ δωματίου καὶ μοῦ ἀπήντησε:

— Φίλε μου, δός μου, σὲ παρακαλῶ, ἓνα ποτήρι νερό, γιατί ἔχω τέτοια πείνα, ποῦ δὲν ξεύρω ποῦ νὰ πάγω νὰ κοιμηθῶ ἀπόψε!

ΜΠΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ

Εἰς κάποιον νοομάντιδα

μαρτεύουσαν ἐπὶ πληρωμῇ

Ἦτι μάγισσα σατανική! μὲ μιὰ ματιὰ σὰς βλέπει,
καὶ ξέρει εὐθὺς τί χρήματα κρατᾶτε μέσ' στῆ τσέπη...

ΕΩΣΦΟΡΟΣ